

færge til Brug ved Overfarten over Vildsund samt til Omdannelse af de derværende Broanlæg 50,000 Kr.“ I Fjor blev der, som bekendt, bevilget 20,500 Kr. til Anskaffelse af en Motorfærge til Brug ved Overfarten over Vildsund, men der udkrævedes 32,300 Kr. yderligere til Broanlæg og Færgehavn. Man spurgte Amsraadet, om det vilde tilskyde 13,000 Kr., men det afslog dette, og da man deroppe foretrækker en Dampfærge, som kan faas for 25,500 Kr., og Broanlægget koster 32,300 Kr., i alt 57,800 Kr., saa vil Amsraadet hertil bidrage 7,800 Kr., medens de 50,000 Kr. — hvoraf de 20,500 Kr. jo kun er Genbevilling fra i Fjor — foreslaas bevilgede her. Dette Forslag skal jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale.

K. M. Klausen: Det er angaaende det Samraad, der har været afholdt med den højtærede Minister angaaende Landpostbudene, jeg ønsker at gøre nogle faa Bemærkninger. Saa vidt jeg ved, have Landpostbudene gennem deres Forening indgivet et Andragende til Regeringen, hvori de søge at faa deres Kaar forbedrede, og der er navnlig 4 Punkter, paa hvilke de ønske Forbedringer indførte. For det første ønske Landpostbudene at opnaa en virkelig fast Ansættelse. Det gøres ganske vist gældende fra Postautoriteternes Side, at de allerede ere fast ansatte, idet de nemlig blive antagne ifølge Kontrakt, som de underskrive, men denne Ansættelse er alligevel noget mærkelig og kan i hvert Tilfælde ikke ligestilles med de øvrige Statsembeds- og Bestillingsmænds Stilling, idet deres Ansættelse nemlig ikke er en fast Ansættelse, der medfører Ret til Pension, medens det er en saadan, Landpostbudene ønske. Ganske vist have de Landpostbude, der ere Medlemmer af Landpostbudenes Forening — men det er langt fra alle, vist ikke stort mere end Halvdelen — en Understøttelseskasse, hvortil de indbetale 5 pCt. af deres Lønning, medens Staten tilskyder et lignende Beløb, i alt omtrent 50,000 Kr. aarlig, men den Understøttelse, de kunne faa herfra, er meget ringe og er ogsaa ret dyrt købt. Forholdet er derfor det, at Landpostbudene kun med Sorg kunne se den Tid i Møde, da de ere udslidte og blive afskedigede, idet de da ere henviste til at søge Hjælp hos det offentlige enten gennem Alderdomsunderstøttelsen eller gennem Fattigvæsenet. Det er dette Forhold, de ønske at faa ændret, idet de søge i Lighed med andre Statsfunktionærer at

faa en mere betrygget Alderdom gennem Udsigt til Pension.

Et andet Spørgsmaal, de have fremdraget, er Spørgsmaalet om deres Beklædning. Nu faa Landpostbudene jo kun Hue og Frakke, men de ønske navnlig Regsaa at faa en Kappe eller i alt Fald et Regnslag. Og jeg synes, at det er en ret billig Fordring af Mænd, der skulle ud i alt Slags Vejr, at faa noget Tøj, der beskytter dem mod Uvejr, Regn og Sne, og at fordre, at Staten til deres Uniform føjer et Regnslag eller en Regnkappe. Det vilde jo ikke blive saa overordentlig meget til det enkelte Postbud, men Summen vil dog ikke blive saa lille, fordi vi som bekendt have ikke mindre end 3200 Landpostbude i Danmark.

Endvidere søge Landpostbudene at faa Betaling for det Overarbejde, som de nu udføre. Deres Løn beregnes jo pr. Time med 75 Kr. aarlig for hver Times daglig Tjeneste, men denne Tjenestetid regnes kun fra det Øjeblik, Landpostbudene gaa ud fra Stationen, og til det Øjeblik, da de igen skulle være tilbage. Landpostbudene gøre imidlertid gældende, at de foruden deres Budgang have en daglig Arbejdstid af 1 à 1½ Time, og derfor faa de ingen Godtgørelse. Nu ønske de — og jeg synes, at dette ønske er meget rimeligt — at faa samme Betaling for denne Tid som for den øvrige Tid, de maa arbejde i Postvæsenets Tjeneste. Det vil blive et Tillæg af 25 eller nogle og tredive Øre pr. Dag for hvert Postbud, saa det vil naturligvis komme til at andrage en ret betydelig Sum, fordi Landpostbudenes Antal er saa overordentlig stort.

Dernæst er der Sygehjælpen, og der forekommer det mig, at Landpostbudene virkelig have Grund til at beklage sig. Nu er det saaledes, at de maa afholde denne Sygehjælp i de første 14 Dage, og det viser sig, at det tidt og mange Gange er meget vanskeligt at finde en Mand, der kan overtage Postbudets Tjeneste. Det skal være en paalidelig Mand og en Mand, der er kendt med Postdistriktet og Beboerne deri. Der har derfor ogsaa foreligget Tilfælde, hvor et Postbud har maattet betale mere, end han selv oppebærer i Løn. Jeg synes nu, det er et Spørgsmaal, der burde tages under velvillig Overvejelse, om ikke Statskassen kunde komme dem noget mere i Møde paa dette Punkt. Jeg ved ikke, hvorvidt vi kunne vente Forslag fra den ærede Minister om Forbedringer i den Retning, i hvert Fald vil jeg hen-